

A fuller discussion (audio) <http://tiny.cc/otzarbeitdin>

How does Otzar Beit Din work?

Read Sources 1-4:

- Question: Does this sound like a commercial beit din?
- Question: Why might beit din be allowed to control the distribution process in a way that individuals may not?

1. Rambam (12th century Egypt), Mishneh Torah, Hilchot Shemita v'Yovel 4:22

הפירות שיוציא האילן בשביעית לא יאספם כדרך שאוסף בכל שנה שנאמר ואת ענבי נזירך לא תבצור

One may not gather the fruit produced by a tree in shemita in the manner in which one harvests annually, as Vayikra 25:5 says, "And you shall not harvest the grapes from your unpruned vines".

2. Rav Shlomo Zalman Auerbach (20th century Israel), Maadanei Eretz 7:2

נראה דהפקירא דשביעית אע"ג שהוא אב לכל מיני הפקר, אפ"ה חלוק הוא במקצת משאר הפקר דחשיב כאילו אינו שייך כלל לשום אדם, וממילא רשאי כל אדם לזכות מהפקר כמה שירצה, משא"כ בשביעית שאמרה תורה "ואכלו אביוני עמך" וגם אמרה "והיתה שבת הארץ לכם לאכלה, לך ולעבדך ולאמתך ולשכירך ולתושבך הגרים עמך וגו'", אפשר דחשיב כאילו כולם שותפים בה, וכיון שכן אין שום אדם רשאי לזכות בהם כי אם לפי צרכו...

It appears that even though the *hefker* of shemita is the basis for all types of *hefker*, still, it is somewhat different from the other types of *hefker*, which are viewed as unowned by anyone, such that anyone may acquire them from *hefker* as they choose. This is different from shemita, when the Torah says, "And the paupers of your nation shall eat," and it also says, "And the sabbatical of the land shall be for you to eat – for you, for your male and female servant, and for your hired hand and resident who live with you, etc." It may be considered as though all of them are partners in it. And since this is so, no one may acquire this produce, other than for his needs...

3. Tosefta, Sheviit 8:1

בראשונה היו שלוחי בית דין יושבין על פתחי עיירות כל מי שמביא פירות בתוך ידו נוטלין אותן ממנו ונותן לו מהן מזון שלש סעודו' והשאר מכניסין אותו לאוצר שבעיר הגיע זמן תאנים שלוחי בית דין שוכרין פועלין עודרין [גר"א: אורין] אותן ועושין אותן דבילה וכונסין אותן בחביות ומכניסין אותן לאוצר שבעיר הגיע זמן ענבים... ומחלקין מהן ערבי שבתות כל אחד ואחד לפי ביתו...

At first, court agents sat at the entrance to cities. For anyone who brought produce in hand, they took it from him and gave him three meals' worth. They put the rest into the city storehouse. When the time came for [harvesting] figs, court agents would hire workers, who would collect them, make fig cakes, and put them in barrels and put them in the city storehouse. When the time came for grapes... They would distribute them every Friday to each person based on his household's needs...

4. Ramban (13th century Spain), Commentary to Vayikra 25:7

ועשו להם תקנות מדבריהם, בראשונה היו בית דין עושין אוצר בכל עיר ועיר, מתחילת יציאת הפירות היו נוטלין אותם מיד מביאיהן ומכניסין אותן לאוצר...

And they made enactments for them rabbinically. At first, the court would prepare a storehouse in every city; at the start of the emergence of fruit, they would take them from those who would bring them and put them in the storehouse...

Limitation 1: The scope of produce for which it applies

Read Source 5.

- Question: Which kinds of produce could **אוצר בית דין** help provide?

5. Rambam (12th century Egypt), Mishneh Torah, Hilchot Shemita v'Yovel 4:2

ומדברי סופרים שיהיו כל הספיחים אסורין באכילה. ולמה גזרו עליהם מפני עוברי עבירה, שלא ילך ויזרע תבואה וקטניות וזרעוני גנה בתוך שדהו בסתר, וכשיצמח יאכל מהם ויאמר ספיחים הן, לפיכך אסרו כל הספיחים הצומחים בשביעית...

And rabbinically, one may not eat any wild growth. Why did they decree this? Because of transgressors, lest they discreetly plant grain, beans and garden seeds in their fields, and then eat from them when they grow, claiming they grew wild. Therefore, they prohibited all wild growth which grows during shemita...

Limitation 2: What powers does the Beit Din have, for cultivation and hiring?

- Read Sources 7-8. What two ways are proposed to understand Beit Din's powers?
- Read Source 8 again. Could this still allow Beit Din to hire a farmer to work in his own field?
- Read Source 9. Why does Rav Shlomo Zalman Auerbach think Beit Din may not block others from the field?
- Read Source 10. Would Rabbi Duran be comfortable with this kind of Beit Din?

6. Rabbi Shaul Yisraeli (20th century Israel), Chavat Binyamin III 98

אין כאן חידוש הלכה כלל, אלא הבנתה כפשוטה... על כן אין בתוספתא רק גדר של סיפור מעשה, כיצד יושמו הדברים בפועל, ולא היה ענין להביאם בספר המיועד להלכות.

There is no halachic novelty here, only the simple understanding of the halachah... Therefore, the Tosefta is only a record of what happened, how they applied this in practice. There was no need to bring it in a text dedicated to law.

7. Rabbi Shlomo Duran (15th century Algeria), Shu"t Rashbash 258

עוד שאלת. בארץ ישראל שנוהגת שמטת קרקעות ובשנה השביעית יד הכל שוה ואין לבעל הכרם או השדה להחזיק בו כשאר שנים, והגוים כשידעו שישראל הפקיר שדהו או כרמו יגנבו אותם מפני שאין ישראל יכול לשמרן והרי הם הפקר, אם יכול ישראל להחזיק בו כשלו וישמרנו כפי יכלתו ויאספנו הביתה ואח"כ יחלקנו לעניים או לתלמידים...

ולענין שאלתכם, נראה שיש תקנה בדבר שב"ד יעמידו שומרים בגנות ופרדסים שלא יכנסו גוים, והם ילקטו הפירות, ובעל הבית ג"כ ילקט מכללם אם רצה, או הב"ד יתנו לו מזון ג' סעודות בכל יום, והשאר יחלקוהו לעניים, וכדנתיא בתוספתא... לפי שב"ד הם יד עניים, כדאיתא בפרק שור שנגח ארבעה וחמשה [ב"ק לו:; כחם לזכות בכסף בעד עניי העיר].

You also asked: In Israel, where they practice shemita of land, and in the seventh year all have equal access and the owner of the vineyard or field cannot control it like in other years, and when the non-Jews learn that a Jew has abandoned his field or vineyard, they will steal from it because the Jew may not guard it, and it is as *hefker*. May the Jew control it as his own, and guard it as he is able, gathering [the produce] to his home and then distributing it to the needy or to scholars...

Regarding your question: It appears that there is a way to fix this. The court may appoint guards in the gardens and orchards lest the non-Jews enter. They may collect the produce, and the owner may also collect with them as he chooses, or the court may give him three meals each day. They should distribute the rest to the needy, as recorded in the Tosefta... Because the court acts as the arm of the needy, as seen in Bava Kama 36b...

8. Rabbi Avraham Yeshayah Karelitz (20th century Israel), Chazon Ish, Sheviit 12:6

ומהא דתניא בתוספתא'... דבזמן שיש אוצר ע"פ ב"ד דורכין ענבים בגת וזיתים בבית הבד, שמעינן דהא דתנן (ח:ו) שאין דורכין ענבים בגת היינו דוקא בעלים, אבל אותן שזכו מן ההפקר מותרין בכל, וקרא ד"לא תקצור" כדרך הקוצרים בבעלים אזהר רחמנא...

The Tosefta says... that when the court runs a storehouse then they trample grapes in their press and olives in their press. We see that the mishnah (Sheviit 8:6) that says "We do not trample grapes in the press" is specifically regarding owners. Those who acquire from *hefker* may use the entire lot. "Do not harvest" in the manner of harvesters is a prohibition for owners, specifically...

9. Rav Shlomo Zalman Auerbach (20th century Israel), Maadanei Eretz 7:4

ותו מהא דדחקו התוס' במנחות פ"ד. איך מותר לקצור בשביעית לצורך העומר, והוצרכו לחדש מפני שהקצירה היא לצורך גבוה או משום דכמו דדחי שבת כמו כן דוחה גם לאו דקצירה בשביעית... ותיפוק ליה שהקצירה היתה ע"י שלוחי בי"ד שלא היו כלל בעלי השדה!

Further, since Tosafot Menachot 84a struggled to explain how one may harvest for the *omer* in shemita, and they needed to teach the novel idea that this harvesting is for the Beit haMikdash, or that just as [the *omer*] overrides Shabbat so it overrides the prohibition against harvesting in shemita... Why not just say that the harvesting was via agents of the court, who were not owners of the field!

10. Rabbi Shaul Barzam (20th century Israel), Kedushat Sheviit III, Mechirat peirot sheviit 3

ואם ג' דיינים שישבו מעצמם, בלי מינוי הקהל, ולקחו מעצמם המצוה של ספוק צרכי העיר, והתחייבו לאיכרים לפני ר"ה של שביעית שיזרעו ויוציאו כסף ועבודה, ואח"כ בשנת השביעית לוקטים ע"י פועלים את הפירות ומחלקים בכל ערבי שבתות לאנשי העיר, אפי' אם צריכים להטיל מס על הצבור ב"ד מיוחד, ולא כל מי שבא ליטול יכול ליטול, מ"מ אפשר דהיכי שב"ד זכו בפירות העיר לטובת אנשי העיר... מ"מ ב"ד אפילו אלה שעשו על דעת עצמם, ואפשר דלא צריך לזה ב"ד אלא גם יחיד יכול לעשות כן, גם יכולים לתבוע ההוצאות שהיו לו.

And if three judges convene on their own, without being appointed by the community, and they take upon themselves the mitzvah of providing for the needs of the city, and they hire the farmers before Rosh HaShanah of the shemita year to plant and to spend money and do work, and then during the shemita year they collect the produce via workers and they distribute it to the community on Fridays, then even if taxing a city requires a special court and not just anyone who claims this authority may do so, still, perhaps where a court acquires the city's produce for the benefit the population... a "court" may even include these who acted on their own. Perhaps this doesn't even need a court, and even an individual could do it. And they could even claim their expenses.

Limitation 3: What may the Beit Din pay for?

- Read Source 12. Why is Rabbi Karp uncomfortable paying the farmer for irrigation?
- Read Sources 16-17. Should Otzar Beit Din produce cost more, less, or the same as in a normal year?

11. Rabbi Shaul Yisraeli (20th c. Israel), <http://www.daat.ac.il/shmita/mamarim/yisraeli.htm> **השמיטה במהלך הדורות**

כל הצורות האלה יש להן נקודה אחת מכבידה והיא שהפרי הגדל דינו הפקר ככל פירות הקדושים בקדושת שביעית, בעוד שהמשתמשים בהיתרים אלה כל מחשבתם לקחת את זה לשימוש לעצמם! יש כאן הכרח אפוא להרחיב את הדין של שלוחי בית דין הנזכר בתוספתא גם על העיבודים, ולהשתמש בזה גם כלפי הבעלים עצמם, אף על פי שיש כאן הערמה בולטת, וכמעט ביטול של הפקר הפרי למעשה. ברור שגם כאן הפרצה דחוקה, ואף בזה אין לראות פתרון קבע.

All of these formats have one difficult point: the fruit that grows is *hefker*, like all produce that has the sanctity of shemita, even as those who use these leniencies plan to take them for their own use! There is a need here, anyway, to broaden the law of the court agents mentioned in the Tosefta to apply to the fieldwork as well, and to use this even for the owners themselves, even though it involves an explicit deceit and almost the nullification of the *hefker* status of the produce in practice. Clearly, this opening is forced, too, and this, too, should not be seen as a permanent solution.

12. Rabbi Moshe Mordechai Karp (20th-21st century Israel), Mishmeret haSheviit 12:6

ושאר הפעולות והמלאכות המותרות [חוזן מן האסיפה – מ.ט.] לא נתבאר שיהא בידם לעשות ע"י שלוחים או ע"י בעה"ב בתורת שלוחי ב"ד וליטול אותם מהציבור ולהתנות חלוקת הפירות בכך [ובפרט במלאכת השקאה שהיה עושה כן בלאו הכי בעה"ב בשדה שלא תתייבש וימותו העצים] אך כבר נהגו היתר בזה כל שקובע מראש וממונה עפ"י הבי"ד לעשות מלאכות המותרות והוצאות ההשקאה בטורה ותשלום.

And for the rest of the activities and permitted tasks, it is not clear that they may be done via agents or via the owner as an agent of the court, taking them from the community and making distribution of the produce contingent on this. [And especially the work of irrigation, which the owner would do in his field anyway, lest it dry out and lest the trees die.] But they have already developed the practice of permitting this, as long as it is set from the beginning and he is appointed by the court to perform the permitted acts and expenditures of irrigation, with the work and remuneration.

13. Rabbi Zev Vaitman (20th-21st c. Israel), *Likrat shemita mamlachtit* pp. 177-180, as cited by Rabbi Ehud Achituv בספר לקראת שמיטה ממלכתית (תשנ"ג - עמ' 177-180) כותב, שאף שלא הוזכרה בתוספתא התקשרות עם ב"ד עוד בתחילת העבודות במטע, אין זו סיבה לשלול מלעשות דבר זה בתקופתנו. לדעתו בזמן התוספתא לא היה צורך בהשקעה מרובה בעיבודים, ולכן לא נזקקו למציאות של התקשרות עם ב"ד לפני הקטיף. אולם כיום, בגלל צורת התיכנון וההנדסה החקלאית, דרושות עבודות רבות יותר, ומותר לדרוש את ההוצאות. זאת ועוד, אם ב"ד מעוניין שלציבור יהיו פירות טובים בשביעית, הוא מבקש מהחקלאי לעבוד בשדה עוד לפני השביעית כשהשדה עדיין אינה מופקרת. כמו כן החקלאי עובד בשביעית בצידוד פרטי שלו, דבר שאינו חייב לעשותו. לכן לדעתו מותר לבי"ד לגבות מהציבור הוצאות אלה.

In the book *Likrat shemita mamlachtit* [Rabbi Vaitman] writes that even though an arrangement with the court at the start of the work of planting is not mentioned in the Tosefta, this is not a reason to refrain from this in our age. In his view, in the time of the Tosefta there was no need for great investment in work, and so they did not need to make arrangements with the court before the harvest. But today...

14. Rabbi Shaul Barzam (20th century Israel), Kedushat Sheviit III, Mechirat peirot sheviit 2

ואם אחד שהנהו שומר שביעית וזרע על דעת עצמו לפני ר"ה, ואחר ר"ה באים ב"ד ונוטלים פירותיו לאוצר, אם יש בכוחם להכריח לשלם להם כסף עבור הפירות וכוונתם לתת צדקה לשומר השביעית שנשאר בשנת השביעית בלי פרנסה, נראה דאם היו ראויים לעשות על הצדקה, וגם על ידי כפייה, פשוט דמותר...

And if one observes shemita and he plants independently before Rosh HaShanah, and after Rosh HaShanah the court comes and takes his produce to the storehouse, if they can force people to pay them money for the produce, intending it as tzedakah for the person who observes shemita and lacks a livelihood during shemita, it appears that if they are suitable to make people give tzedakah, even via coercion, then it is obvious that this is permitted...

15. Talmud, Avodah Zarah 62a

"החמרין שהיו עושין מלאכה בפירות שביעית שכרן שביעית." מאי 'שכרן שביעית'? אילימא דיהבין להו שכר מפירות שביעית, נמצא זה פורע חובו מפירות שביעית, והתורה אמרה 'לאכלה' ולא לסחורה! ואלא...

"The wagon-drivers who worked with shemita produce, their salary has shemita status" – What does "their salary has shemita status" mean? If it means that we pay them from shemita produce, then their employer is paying his obligation from shemita produce, and the Torah says, "To eat" – not for business! Rather...

16. Rabbi Shaul Barzam (20th century Israel), Kedushat Sheviit III, Mechirat peirot sheviit 3

והיכי שהוציא הוצאות מיותרות והיה יכול לשכור פועלים בשכר קטן, ואנשי העיר טוענים שהפירות הן הפקר ומי בקש מב"ד לטפל בזה, אם זכו בפירות פשוט שיכולים למכור בהוצאות, ואין זה סחורה. ואם לא זכו, ומעכבים לקחת ונותנים רק למי שמשלם, אע"פ שאין זה איסור מ"מ מי שחוטף זכה ואין עליו חיוב לשלם ההוצאות המיוחדות, ואולי אפילו ההוצאות הנחוצות. והיכי שהוציאו בכונה הוצאה גדולה שרצו לעשות טובה למלקטי הפירות להנות אותם, נראה דאסור להם לקבל את ההוצאה והוי סחורה...

And where they make excessive expenditures, and they could hire workers for a low salary, and the people claim that the produce is *hefker* and who asked the court to handle it, then if [the court] has already acquired the produce, it is obvious that they can sell it to make back their costs, and this is not called "commerce". And if they have not yet acquired [the produce], and they are trying to prevent others from taking it and they give it only to those who will pay, then even though this attempt is not prohibited, still, one who grabs the produce acquires it and is not required to pay for their special expenditures. Perhaps he would not even be obligated to pay for that which they needed to pay. And where they intentionally spent a lot, wishing to help those who gather the produce to benefit them, it appears that they may not receive the expenditures. This would be commerce...

17. Rabbi Avraham Yeshayah Karelitz (20th century Israel), Kovetz Igrot Chazon Ish 2:73

מה שכתבתי לחשוב כפי הטורה כמובן שאינו בשביל לחשוך כסף, רק חובתנו שיהיו מעשינו מכריזים על קיום התורה ולפרסם קיומו מצוותיה, וכאשר חושב את המחיר כבכל שנה משכח את ענין מצות שביעית. אחת היא לי אם הטורה מרובה או פחות, ובלבד שיהא ניכר.

That which I have written, to calculate by effort, obviously this is not to save money. Our obligation is only that our deeds should proclaim fulfillment of Torah, and publicize our fulfillment of her mitzvot. And when one calculates the price as one does every year, he causes the mitzvah of shemita to be forgotten. It is the same to me whether the effort is greater or lesser, so long as this is noticeable.

Limitation 4: The produce is still shemita produce; how does that affect its sale?

18. Rabbi Yosef Efrati (20th c. Israel), Letter brought in <http://www.shaalvim.co.il/torah/maayan-article.asp?id=132>

כללית – אוצר בית דין איננו מועדף בחלוקה בחנויות העוסקות במסחר, כי יש דעה של אחד מגדולי הפוסקים הגר"נ קרליץ שליט"א – שמוסר נפשו למען אוצרות בי"ד כהלכתן – שאי אפשר לחלק תוצרת של אוצר בי"ד בחנויות. אמנם ודאי שאנו נוהגים על פי הוראתו של מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א, שהסכים בשמיטות קודמות לחלוקת תוצרת בחנויות בתנאים מסויימים, אבל דבר זה מצריך הערכות מיוחדת.

As a general rule – the *otzar beit din* is not ideal when distributed in stores which deal in commerce, for one of the great authorities, Rabbi Nisan Karelitz – who gives his life for the *otzar beit din* to be done properly – contends that one may not distribute the products of *otzar beit din* in stores. But certainly, we follow the ruling of Rabbi Yosef Shalom Elyashiv, who agreed in previous shemita years to distribution of the produce in stores, under particular terms. But this requires special evaluation.

19. Mishnah Sheviit 8:3

אין מוכרין פירות שביעית לא במדה ולא במשקל ולא במנין...

One may not sell shemita produce with volume measures, weight and counting...

20. Talmud Yerushalmi, Sheviit 8:3

למה? כדי שימכרו בזול. וישקלו בליטרא וימכרו בזול! אם אמר את כן, אף הוא אינו נוהג בהן בקדושה.

Why? So they will sell it cheaply. And let them weigh with the litre and sell cheaply! If you say that, then even he will not treat them with sanctity.

21. Three explanations

- Treating the money with sanctity in the future (Rash Cirillo to Sheviit 8:3)
- Treating the produce with sanctity in the future (Rosh to Sheviit 8:3)
- Weighing degrades the produce now (GRA in Sh'not Eliyahu to Sheviit 8:3)

Four other practical results of the sanctity of the fruit

22. Rambam (12th century Egypt), Mishneh Torah, Hilchot Shemita v'Yovel 6:1

אין עושין סחורה בפירות שביעית, ואם רצה למכור מעט מפירות שביעית מוכר, ואותן הדמים הרי הן כפירות שביעית וילקח בהן מאכל ויאכל בקדושת שביעית, ואותו הפרי הנמכר הרי הוא בקדושתו כשהיה.

One may not engage in commerce with shemita produce. One who wishes to sell a small quantity of shemita produce may do so; that money becomes like shemita produce, and must be used to purchase food which will be eaten with the sanctity of shemita. The produce that is sold retains its sanctity, too.

23. Rambam (12th century Egypt), Mishneh Torah, Hilchot Shemita v'Yovel 5:13

פירות שביעית אין מוציאין אותן מהארץ לחוצה לארץ

One may not export shemita produce from Israel to beyond Israel.

24. Rabbi Avraham Yeshayah Karelitz (20th century Israel), Chazon Ish, Sheviit 13:4

והא דכ' הר"מ לא יעבירם ממקום למקום דכשם שאין מוציאין אותן לחו"ל כך אין מעבירין אותן ממקום למקום, דכל שמעבירין למקום חדש הוי הבאה חדשה לחו"ל.

Rambam said not to move them from place to place. Just as we do not export them beyond Israel, so we do not move them from place to place. Moving them to a new place would be like a new act of exporting beyond Israel.

25. Rambam (12th century Egypt), Mishneh Torah, Hilchot Shemita v'Yovel 7:12

המוליך פירות שביעית ממקום שכלו למקום שלא כלו, או ממקום שלא כלו למקום שכלו חייב לבער, לפי שנותנין עליו חומרי מקום שיצא משם וחומרי מקום שהלך לשם, ופירות הארץ שיצאו לחוצה לארץ מתבערים במקומן ולא יעבירם ממקום למקום.

One who bring shemita produce from a place where it is gone to a place where it is not gone, or from a place where it is not gone to a place where it is gone, must eradicate it. We place upon him the stringencies of his origin and his destination. And Israeli produce which has left Israel for outside of Israel is destroyed in its place, and they should not move it from place to place.

26. Ramban (13th century Spain), Commentary to Vayikra 25:7

ולמדנו מפורש שאין ביעור אלא לבער הפירות מרשותו ולהפקירם:

We learn explicitly [from the Tosefta] that *biur* is only to eliminate the produce from his domain and make it ownerless.

27. Rabbi Avraham Yeshayah Karelitz (20th century Israel), Chazon Ish, Sheviit 26:end

אם הגיע זמן הביעור, ר"ל שכבר אין ממין הזה במחובר, צריך לקיים מצות ביעור. ולאחר שקיים מצות ביעור חוזר ונוהג בהן כמנהגו קודם שהגיע זמן הביעור.

If the time for *biur* has arrived, meaning that there isn't any more of that species connected to the ground, one must fulfill the mitzvah of *biur*. Having fulfilled the mitzvah of *biur*, one may then treat it as he did before the time for *biur* arrived.